Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

zo 7. mája 2025*

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Obrazová ochranná známka Európskej únie RTL – Neexistencia riadneho používania ochrannej známky – Článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Predloženie skutočností a dôkazov prvýkrát pred odvolacím senátom – Článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 – Článok 27 ods. 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625 – Zneužitie práva“

Vo veci T-1088/23,

RTL Group Markenverwaltungs GmbH, so sídlom v Kolíne nad Rýnom (Nemecko), v zastúpení: W. Prinz a I. Leroux, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Ringelhann, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalšia účastníčka konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajšia účastníčka v konaní pred Všeobecným súdom:

Marcella Örtl, bydliskom v Selbe (Nemecko), v zastúpení: J. Pröll, advokát,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predsedníčka komory K. Kowalik-Bańczyk, sudcovia E. Buttigieg (spravodajca) a B. Ricziová,

tajomník: R. Ūkelytė, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 24. októbra 2024,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť RTL Group Markenverwaltungs GmbH, domáha zrušenia alebo zmeny rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 19. septembra 2023 (vec R 86/2023-2) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Dňa 26. mája 2016 získala žalobkyňa na EUIPO v súlade s nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v znení zmien [nahradeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)] zápis obrazovej ochrannej známky Európskej únie pod číslom 14884911, vyobrazenej takto:

3 Tovary a služby, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná, patria do tried 3, 6, 8, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 30, 32, 33, 35, 38, 41, 42, 43 a 45 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

4 Dňa 7. júna 2021 podala vedľajšia účastníčka konania, pani Marcella Örtlová, návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky na základe článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 z dôvodu, že uvedená ochranná známka nebola predmetom riadneho používania vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré bola zapísaná, počas nepretržitého obdobia piatich rokov.

5 Dňa 27. augusta 2021 žalobkyňa predložila zrušovaciemu oddeleniu pripomienky a predložila dôkazy o dobrom mene a používaní spornej ochrannej známky.

6 Rozhodnutím zo 16. novembra 2022 zrušovacie oddelenie čiastočne vyhovelo návrhu na zrušenie, pokiaľ ide o určité tovary a služby, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná.

7 Dňa 13. januára 2023 žalobkyňa podala na EUIPO odvolanie, ktorým sa domáhala čiastočného zrušenia rozhodnutia zrušovacieho oddelenia v rozsahu, v akom toto oddelenie rozhodlo o zrušení spornej ochrannej známky pre tovary a služby patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25, 32, 35, 41, 42 a 45 a zodpovedajúce tomuto opisu:

– trieda 3: „mydlá, voňavkárske výrobky; kozmetické výrobky“,

– trieda 9: „prístroje na záznam zvuku a obrazu; prístroje na prenos zvuku a obrazu; prístroje na reprodukciu zvuku a obrazu; prístroje na video na požiadanie (VOD); prístroje na ostatné služby na požiadanie; prístroje na platenú televíziu; prístroje na interaktívnu televíziu; prístroje na telenákupy; kinematografické prístroje; fotografické prístroje; mechanizmy pre peňažné prístroje patriace do triedy 9; gramofónové platne; optické pamäťové disky (zvukové a obrazové), všetky uvedené tovary v nahranej aj nenahranej forme“,

– trieda 16: „tlačoviny; knihy; noviny; periodiká; papier, kartón; hárky papiera na poznámky“,

– trieda 24: „tkaniny vrátane tkaných látok, textilných výrobkov a textilných náhradiek“,

– trieda 25: „odevy“,

– trieda 32: „pivá a pivovarnícke produkty; minerálne vody [nápoje]; sýtené vody; nealkoholické nápoje; ovocné nápoje; ovocné džúsy“,

– trieda 35: „reklamné, marketingové a propagačné služby“,

– trieda 41: „služby v oblasti rozvoja talentov, najmä vyhľadávanie talentov pre tretie strany prostredníctvom organizovania seminárov, školení, stretnutí, tréningov a predstavení“,

– trieda 42: „vývoj databázového softvéru [programátorské práce] na poskytovanie informácií na internete a v iných audiovizuálnych médiách, ako aj tvorba domovských stránok a webových stránok na internete a v iných audiovizuálnych médiách; technické poradenstvo zamerané na vývoj, dizajn, výrobu a vysielanie televíznych a rozhlasových programov a databáz, ako aj predstavení na internete a v iných audiovizuálnych médiách“,

– trieda 45: „online služby sociálnych sietí; online zoznamovacie služby; organizácia svadobných hostín“.

8 Vyjadrenie, ktorým sa vysvetľujú dôvody odvolania, bolo EUIPO doručené 15. marca 2023. Vedľajšia účastníčka konania k tomuto vyjadreniu nepredložila pripomienky. Dňa 15. septembra 2023 žalobkyňa predložila doplňujúce pripomienky.

9 Napadnutým rozhodnutím odvolací senát na jednej strane vyhlásil návrh na zrušenie za prípustný a na druhej strane čiastočne zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia v rozsahu, v akom vyhlásilo zrušenie napadnutej ochrannej známky pre „optické pamäťové disky“ patriace do triedy 9, pre služby „vysielani[a] reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“ patriace do triedy 35 a pre „online služby sociálnych sietí [a] online zoznamovacie služby“ patriace do triedy 45, a v zostávajúcej časti odvolanie zamietol.

Návrhy účastníkov konania

10 Vzhľadom na spresnenie svojich návrhov na pojednávaní žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil, alebo prípadne zmenil napadnuté rozhodnutie v tom zmysle, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky sa zamieta pre tovary patriace do triedy 3, triedy 9, s výnimkou „optick[ých] pamäťov[ých] disk[ov] (zvuk[ových] a obraz[ových])“, ako aj tried 16, 24, 25 a 32 a pre všetky služby patriace do tried 35, 41 a 42, pre ktoré bola táto ochranná známka zapísaná (pozri bod 7 vyššie),

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

11 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– v prípade, že sa uskutoční pojednávanie, uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Vedľajšia účastníčka konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

13 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý, druhý a tretí žalobný dôvod sú založené na porušení článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 v rozsahu, v akom sa odvolací senát dopustil nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia, keď potvrdil zrušenie napadnutej ochrannej známky pre tovary a služby patriace do rôznych tried, pre ktoré bola zapísaná, ako aj v podstate na porušení článku 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 27 ods. 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1). Štvrtý žalobný dôvod sa v podstate týka porušenia článku 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 v rozsahu, v akom sa odvolací senát nesprávne domnieval, že zneužitie práva, ktorého sa údajne dopustila vedľajšia účastníčka konania z dôvodu podania návrhov na zrušenie, nebolo relevantné, pokiaľ ide o preskúmanie týchto návrhov.

14 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv štvrtý žalobný dôvod, potom prvý žalobný dôvod a napokon spoločne druhý a tretí žalobný dôvod.

Úvodné pripomienky

15 Podľa článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 sa práva majiteľa ochrannej známky Európskej únie vyhlásia za zrušené na základe návrhu podaného na EUIPO, ak sa ochranná známka riadne nepoužívala v Európskej únii nepretržite počas piatich rokov v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, a pre jej nepoužívanie neexistujú žiadne náležité dôvody.

16 Ochranná známka je predmetom riadneho používania, ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je zaručiť označenie pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby pre tieto tovary alebo služby vytvárala alebo zachovávala odbyt, pričom riadnym používaním nie je symbolické používanie, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky (pozri rozsudok z 3. júla 2019, Viridis Pharmaceutical/EUIPO, C-668/17 P, EU:C:2019:557, bod 38 a citovanú judikatúru).

17 Okrem toho zo znenia článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 58 ods. 2 uvedeného nariadenia vyplýva, že dôkaz o riadnom používaní sa v zásade musí týkať všetkých výrobkov alebo služieb, pre ktoré je sporná ochranná známka zapísaná. Ak je dôkaz o riadnom používaní predložený len vo vzťahu k časti tovarov alebo služieb, pre ktoré je sporná ochranná známka zapísaná, a ak sú splnené ostatné podmienky stanovené v článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, práva majiteľa ochrannej známky možno vyhlásiť za zrušené v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré nepredložil dôkaz o riadnom používaní alebo nepredložil žiaden dôkaz o používaní [rozsudok z 18. októbra 2016, August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls), T-367/14, neuverejnený, EU:T:2016:615, bod 21].

18 Ak bola ochranná známka zapísaná pre kategóriu tovarov alebo služieb, ktorá je taká široká, že je v nej možné rozlíšiť podkategórie, na ktoré možno nahliadať samostatne, dôkaz, že ochranná známka bola riadne používaná vo vzťahu k časti týchto tovarov alebo služieb, poskytuje ochranu len pre podkategóriu alebo podkategórie, pod ktoré spadajú tovary alebo služby, pre ktoré bola ochranná známka skutočne používaná [rozsudky zo 14. júla 2005 Reckitt Benckiser (España)/ÚHVT – Aladin (ALADIN), T-126/03, EU:T:2005:288, bod 45, a z 13. februára 2007, Mundipharma/ÚHVT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, bod 23].

19 Posúdenie riadnej povahy používania ochrannej známky musí spočívať na súhrne skutočností a okolností týkajúcich sa určenia jej skutočného obchodného používania, najmä na tom, či jej používanie v príslušnom ekonomickom odvetví možno považovať za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, na povahe týchto tovarov a služieb, vlastnostiach trhu, rozsahu a frekventovanosti používania ochrannej známky [rozsudok z 8. júla 2004, Sunrider/ÚHVT – Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, EU:T:2004:225, bod 40; pozri analogicky tiež rozsudok z 11. marca 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43].

20 Okrem toho riadne používanie ochrannej známky nemožno preukázať pravdepodobnosťami alebo domnienkami, ale musí sa zakladať na konkrétnych a objektívnych skutočnostiach, ktoré preukazujú skutočné a dostatočné používanie ochrannej známky na predmetnom trhu [rozsudky z 12. decembra 2002, Kabushiki Kaisha Fernandes/ÚHVT – Harrison (HIWATT), T-39/01, EU:T:2002:316, bod 47, a zo 6. októbra 2004, Vitakraft-Werke Wührmann/ÚHVT – Krafft (VITAKRAFT), T-356/02, EU:T:2004:292, bod 28].

21 S prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať, či sa odvolací senát nedopustil nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho posúdenia, keď potvrdil čiastočné zrušenie spornej ochrannej známky, pokiaľ ide o tovary a služby patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25, 32, 35, 41 a 42.

22 V prejednávanej veci tak zrušovacie oddelenie, ako aj odvolací senát považovali obdobie od 7. júna 2016 do 6. júna 2021 za obdobie piatich rokov, v súvislosti s ktorým prináležalo žalobkyni preukázať riadne používanie spornej ochrannej známky, čo žalobkyňa nespochybňuje.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zneužití práva

23 Odvolací senát sa v bodoch 18 a 19 napadnutého rozhodnutia domnieval, že článok 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 nevyžaduje, aby navrhovateľ zrušenia preukázal záujem na konaní. Uviedol, že takýto záujem na konaní či hospodársky záujem nie sú relevantné na účely posúdenia prípustnosti návrhu na zrušenie. Okrem toho v bodoch 20 a 21 napadnutého rozhodnutia odvolací senát uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že vedľajšia účastníčka konania podala návrh na zrušenie spôsobom, ktorý by predstavoval zneužitie práva.

24 Žalobkyňa spochybňuje tento záver odvolacieho senátu a s ohľadom na judikatúru a rozhodnutie vydané veľkým odvolacím senátom EUIPO tvrdí, že za určitých okolností môže zneužívajúca povaha návrhu na zrušenie viesť k jeho neprípustnosti. Žalobkyňa namieta aj proti záveru odvolacieho senátu, podľa ktorého neexistujú dôkazy, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že návrh na zrušenie bol podaný zneužívajúcim spôsobom.

25 EUIPO a vedľajšia účastníčka konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 môžu návrh na zrušenie práv majiteľa ochrannej známky Európskej únie podať na EUIPO, ak sa uplatňujú články 58 a 59 tohto nariadenia, všetky fyzické a právnické osoby a každá skupina alebo orgán zriadený na účely zastupovania záujmov výrobcov, poskytovateľov služieb, obchodníkov alebo spotrebiteľov, ktorí majú na základe práva, ktorým sa takéto podávanie upravuje, procesnú spôsobilosť.

27 Z judikatúry vyplýva, že zatiaľ čo relatívne dôvody zamietnutia zápisu chránia len súkromné záujmy majiteľov niektorých skorších práv, dôvody absolútneho zamietnutia zápisu a dôvody na zrušenie chránia rôzne všeobecné záujmy, na ktorých sú založené, čo vysvetľuje, že článok 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 od navrhovateľa nevyžaduje, aby preukázal záujem na konaní [pozri rozsudok zo 16. novembra 2017, Carrera Brands/EUIPO – Autec (Carrera), T-419/16, neuverejnený, EU:T:2017:812, bod 33 a citovanú judikatúru].

28 Táto analýza je potvrdená aj odôvodnením 24 nariadenia 2017/1001, ktoré stanovuje ochranu ochranných známok Európskej únie len v rozsahu, v akom sa tieto ochranné známky skutočne používajú. Z tejto úvahy vyplýva, že účelom článku 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 je poskytnúť čo najširšiemu okruhu osôb možnosť napadnúť ochrannú známku Európskej únie, ktorá nebola počas určitého obdobia riadne používaná, bez toho, aby sa vyžadovalo, aby tieto osoby preukázali záujem na konaní (pozri rozsudok zo 16. novembra 2017, Carrera, T-419/16, neuverejnený, EU:T:2017:812, bod 34 a citovanú judikatúru).

29 Keďže podľa článku 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 môžu návrh na zrušenie predložiť „všetky fyzické a právnické osoby“ z dôvodu nepoužívania, alebo nedostatočného používania ochrannej známky, otázka možnej existencie zneužitia práva nie je relevantná na účely posúdenia prípustnosti návrhu na zrušenie podaného podľa tohto ustanovenia [pozri rozsudok zo 7. septembra 2022, Peace United/EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN), T-699/21, neuverejnený, EU:T:2022:528, bod 24 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle uznesenie z 19. januára 2021, Leinfelder Uhren München/EUIPO, C-401/20 P, neuverejnené, EU:C:2021:31, bod 21].

30 Článok 63 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 okrem toho nepodmieňuje prípustnosť ani dôvodnosť návrhu na zrušenie dobrou vierou navrhovateľa. Zrušenie z dôvodu nepoužívania ochrannej známky počas stanoveného päťročného obdobia je právnym dôsledkom stanoveným článkom 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 a článkom 64 ods. 2 tohto nariadenia bez toho, aby jej majiteľ získal právo na zachovanie jej zápisu z dôvodu, že navrhovateľ zrušenia sa okrem toho dopúšťa nekalej súťaže [pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie z 2. septembra 2020, DTE Systems/EUIPO – Speed-Buster (PedalBox +), T-801/19, neuverejnený, EU:T:2020:383, bod 38 a citovanú judikatúru].

31 Je pravda, ako uvádza žalobkyňa, že z judikatúry vyplýva, že osoby podliehajúce súdnej právomoci sa nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovolávať právnych noriem Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júla 2016, Kratzer, C-423/15, EU:C:2016:604, bod 37).

32 Žalobkyňa sa domnieva, že podľa zásady vyplývajúcej z tejto judikatúry môže podanie návrhu na zrušenie za výnimočných a osobitných okolností, ako sú okolnosti vo veci, v ktorej bolo vydané rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu z 1. februára 2020 (vec R 2445/2017-G, ďalej len „vec Sandra Pabst“), predstavovať zneužívajúce konanie alebo byť súčasťou takéhoto konania.

33 Ako však v podstate správne uviedol odvolací senát v bode 21 napadnutého rozhodnutia, skutkové okolnosti prejednávanej veci nie sú porovnateľné so skutkovými okolnosťami vo veci Sandra Pabst, keďže táto vec sa vyznačovala výnimočnými okolnosťami, ktoré v prejednávanej veci chýbajú. Po prvé vec Sandra Pabst sa týkala spoločnosti, ktorá bola umelo založená s jediným cieľom podať viacero návrhov na zrušenie, čo nie je prípad vedľajšej účastníčky konania v prejednávanej veci. Po druhé sa týkala takmer súbežného podania 37 návrhov na zrušenie jednou spoločnosťou proti tomu istému účastníkovi konania, ako aj viacerých ďalších návrhov na zrušenie podaných na EUIPO (850 návrhov za obdobie dvoch rokov), zatiaľ čo v prejednávanej veci žalobkyňa odkazuje len na dva návrhy na zrušenie podané na EUIPO, ktoré sa týkajú jej ochranných známok.

34 Po tretie veľký odvolací senát vo veci Sandra Pabst uviedol, že niektoré z mnohých dotknutých návrhov na zrušenie boli odsúdené na neúspech a boli použité výlučne s cieľom vyvinúť nátlak alebo ako „odvetné opatrenie“ v reakcii na neúspech rokovaní, ktorých účelom bolo nadobudnutie predmetných ochranných známok navrhovateľom zrušenia, a teda s cieľom získať neoprávnenú výhodu tým, že by majiteľ týchto ochranných známok bol nútený uzavrieť dohodu o ich ukončení. Žalobkyňa nepreukázala, že by takéto okolnosti existovali v prejednávanej veci. Skutočnosť, že vedľajšia účastníčka konania vedela o používaní spornej ochrannej známky v mediálnom sektore z dôvodu jej dobrého mena, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, totiž sama osebe neumožňuje preukázať, že návrh na zrušenie tejto ochrannej známky, pokiaľ ide o tovary a služby, ktoré zjavne nesúvisia s mediálnym sektorom, bol odsúdený na neúspech, a slúžil teda len na to, aby pre žalobkyňu predstavoval nenáležitú záťaž alebo aby na ňu vyvíjal nátlak. Naopak skutočnosť, že vedľajšia účastníčka konania mala v úmysle používať ochrannú známku spôsobilú vyvolať zámenu z dôvodu jej podobnosti s napadnutou ochrannou známkou, ktorá vyplýva zo sporu o námietke žalobkyne proti zápisu ochrannej známky prihlásenej vedľajšou účastníčkou konania na Deutsche patent- und Markenamt (Úrad pre patenty a ochranné známky, Nemecko), preukazuje jej skutočný záujem na tom, aby bol register ochranných známok „aktualizovaný“, pokiaľ ide o rozsah monopolu žalobkyne na napadnutú ochrannú známku, a to v súlade s odôvodnením 24 nariadenia 2017/1001, podľa ktorého je odôvodnené chrániť ochranné známky Európskej únie len v rozsahu, v akom sa tieto ochranné známky skutočne používajú.

35 Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací senát nedopustil nesprávneho právneho posúdenia ani nesprávneho posúdenia, keď zamietol tvrdenie žalobkyne týkajúce sa neprípustnosti návrhu na zrušenie z dôvodu údajnej zneužívajúcej povahy tohto návrhu. Štvrtý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 v súvislosti so zrušením napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o iné reklamné, marketingové a propagačné služby než „vysielanie reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“, patriace do triedy 35, a na porušení článku 95 ods. 2 tohto nariadenia

36 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, keď dospel k záveru, že nepreukázala riadne používanie napadnutej ochrannej známky pre iné reklamné, marketingové a propagačné služby než „vysielanie reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“, patriace do triedy 35.

37 V tejto súvislosti žalobkyňa spochybňuje aj to, že odvolací senát odmietol zohľadniť pripomienky a dôkazy, ktoré mu predložila 15. septembra 2023 (pozri bod 8 vyššie). Žalobkyňa na pojednávaní potvrdila, že tieto tvrdenia treba chápať tak, ako ich vyložil EUIPO, čiže že ich cieľom je poukázať na to, že odvolací senát porušil článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001, ako ho spresňuje článok 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625.

38 Najprv treba preskúmať dôvodnosť záveru odvolacieho senátu, ktorým zo svojho preskúmania vylúčil pripomienky a dôkazy predložené žalobkyňou 15. septembra 2023.

O odmietnutí zohľadniť pripomienky a dôkazy predložené žalobkyňou 15. septembra 2023

39 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát sa dopustil procesnej chyby, keď nezohľadnil pripomienky a dôkazy, ktoré mu predložila 15. septembra 2023 a ktorými doplnila dôkazy, ktoré už boli predložené zrušovaciemu oddeleniu, a tie, ktoré sa nachádzali vo vyjadrení, ktorým sa vysvetľujú dôvody odvolania. Odvolací senát v tejto súvislosti neuplatnil svoju voľnú úvahu.

40 EUIPO spochybňuje tvrdenia žalobkyne a uvádza, že možnosť odvolacieho senátu zohľadniť skutočnosti a dôkazy, ktoré mu boli predložené prvýkrát, v zmysle článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 sa nevyhnutne vzťahuje len na dokumenty predložené najmä v súlade s ustanoveniami článkov 22, 24 a 26 toho istého nariadenia. Vzhľadom na to, že žalobkyňa predložila predmetné pripomienky a dôkazy mimo vyjadrenia k odôvodneniu odvolania alebo prípadnej repliky, v súlade s ustanoveniami článku 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 a článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 odvolací senát nebol povinný preskúmať ich prípustnosť.

41 Vedľajšia účastníčka konania tvrdí, že vzhľadom na to, že pripomienky z 15. septembra 2023 boli predložené po uplynutí procesných lehôt stanovených na predloženie pripomienok, odvolací senát ich vo svojom rozhodnutí správne nezohľadnil.

42 Odvolací senát v bode 13 napadnutého rozhodnutia rozhodol, že nie je potrebné zohľadniť vyjadrenie žalobkyne z 15. septembra 2023, pričom tento záver odôvodnil odkazom na článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001, článok 68 ods. 1 štvrtú vetu toho istého nariadenia a článok 26 delegovaného nariadenia 2018/625.

43 Z tohto odôvodnenia v podstate vyplýva, ako potvrdil EUIPO na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu, že odvolací senát sa domnieval, že vzhľadom na to, že vyjadrenie z 15. septembra 2023 nebolo predložené včas (pozri článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001), t. j. do štyroch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia zrušovacieho oddelenia (pozri článok 68 ods. 1 štvrtú vetu nariadenia 2017/1001), alebo na základe odôvodnenej žiadosti v replike k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom (pozri článok 26 delegovaného nariadenia 2018/625), bolo ho potrebné vylúčiť z jeho preskúmania.

44 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 stanovuje, že EUIPO nemusí vziať do úvahy dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.

45 Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že spravidla, a pokiaľ nie je uvedené inak, predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania je naďalej možné aj po uplynutí lehôt, ktorými je podmienené takéto predloženie v súlade s ustanoveniami nariadenia 2017/1001, a že EUIPO nič

nebráni, aby zohľadnil takto oneskorene označené alebo predložené skutočnosti a dôkazy (pozri rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 77 a citovanú judikatúru).

46 Vzhľadom na to, že EUIPO sa „môže“ v podobných prípadoch rozhodnúť nebrať takéto dôkazy do úvahy, článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 mu poskytuje širokú mieru voľnej úvahy na rozhodovanie, či je alebo nie je potrebné zobrať tieto dôkazy do úvahy, pričom svoje rozhodnutie musí vždy odôvodniť (pozri rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 78 a citovanú judikatúru; rozsudok z 24. januára 2018, EUIPO/European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, bod 56).

47 Prípadné zohľadnenie takýchto doplňujúcich dôkazov nie je teda v nijakom prípade „zvýhodnením“, ktoré by bolo priznané jednému alebo druhému účastníkovi konania, ale musí predstavovať výsledok objektívneho a odôvodneného uplatnenia voľnej úvahy, ktorú uvedený článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 priznáva EUIPO (pozri rozsudok z 24. januára 2018, EUIPO/European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, bod 58 a citovanú judikatúru).

48 Uplatnenie voľnej úvahy EUIPO stanovené v článku 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 je vymedzené článkom 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625, ktorého cieľom je, podľa odôvodnenia 8 tohto delegovaného nariadenia, presne stanoviť hranice diskrečnej právomoci odvolacích senátov EUIPO, pokiaľ ide o preskúmanie oneskorene predložených dôkazov.

49 V súlade s judikatúrou prináleží Všeobecnému súdu posúdiť, či odvolací senát účinne vykonal širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje, aby s uvedením dôvodov a náležitým zohľadnením všetkých relevantných okolností rozhodol, či je alebo nie je potrebné zohľadniť uvádzané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mu boli predložené prvýkrát, na účely rozhodnutia, ktoré mal prijať [pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. novembra 2022, ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Príslušenstvo k bezdrôtovému diaľkovému ovládaniu), T-611/21, EU:T:2022:739, bod 36 a citovanú judikatúru].

50 V prejednávanej veci treba uviesť, že pripomienky žalobkyne z 15. septembra 2023 a s nimi súvisiace dôkazy neboli predložené ani zrušovaciemu oddeleniu a ani v lehote stanovenej na predloženie vyjadrenia k odôvodneniu odvolania, čo priznáva aj sama žalobkyňa. Žalobkyňa taktiež nemohla požiadať o povolenie predložiť prípadnú repliku v súlade s článkom 26 delegovaného nariadenia 2018/625, keďže druhá účastníčka konania neodpovedala na vyjadrenie k odôvodneniu odvolania.

51 V súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 44 až 47 vyššie však vzhľadom na to, že skutočnosti a dôkazy neboli uvedené a predložené v lehotách, ktoré boli na tento účel žalobkyni stanovené podľa ustanovení nariadenia 2017/1001, a teda neboli predložené včas ani v zmysle článku 95 ods. 2 uvedeného nariadenia, odvolací senát musel uplatniť svoju mieru voľnej úvahy, ako ju vymedzuje článok 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625, aby rozhodol, či je alebo nie je potrebné zohľadniť tieto skutočnosti na účely rozhodnutia, ktoré mal prijať.

52 K takémuto objektívnemu a odôvodnenému uplatneniu voľnej úvahy podľa článku 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 47 vyššie však v prejednávanej veci zjavne nedošlo, keďže odvolací senát odmietol skutočnosti a dôkazy predložené žalobkyňou 15. septembra 2023 len z toho dôvodu, že neboli predložené spolu s jedným z vyjadrení uvedených v článkoch 22, 24 a 26

delegovaného nariadenia 2018/625, bez toho, aby preskúmal, či boli v prejednávanej veci splnené podmienky uvedené v článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625, za ktorých možno takéto skutočnosti a dôkazy predložené prvýkrát pred odvolacím senátom akceptovať.

53 Na rozdiel od toho, čo vyplýva z tohto odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a z toho, čo tvrdí EUIPO, preskúmanie prípustnosti pripomienok a dôkazov predložených prvýkrát pred odvolacím senátom nie je možné obmedziť na skutočnosti a dôkazy predložené spolu s vyjadreniami uvedenými v článkoch 22, 24 a 26 delegovaného nariadenia 2018/625.

54 Takéto obmedzenie nevyplýva z článku 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 ani z článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625. Toto posledné uvedené ustanovenie, ktoré vymedzuje diskrečnú právomoc odvolacieho senátu, pokiaľ ide o možnosť odmietnuť skutočnosti a dôkazy, ktoré mu boli predložené prvýkrát, v tejto súvislosti stanovuje dve podmienky, a to jednak ich *prima facie* relevantnosť, a jednak uvedenie oprávnených dôvodov ich včasného nepredloženia. EUIPO v odpovedi na ústnu otázku Všeobecného súdu nebol schopný uviesť žiadne iné ustanovenie, ktoré by mohlo predstavovať „[ustanovenie, ktoré uvádza] inak“ v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 45 vyššie a ktoré by odvolaciemu senátu umožnilo účinne neuplatniť svoju voľnú úvahu a odmietnuť skutočnosti a dôkazy, ktoré mu boli predložené prvýkrát len preto, že boli predložené mimo vyjadrení stanovených delegovaným nariadením 2018/625.

55 Z toho treba vyvodiť záver, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď zo svojho preskúmania vylúčil pripomienky a dôkazy predložené žalobkyňou 15. septembra 2023 bez toho, aby vzhľadom na podmienky stanovené v článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 uplatnil voľnú úvahu, ktorú mu priznáva článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001.

O posúdení riadneho používania napadnutej ochrannej známky pre služby patriace do triedy 35

56 V bodoch 33 až 39 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát domnieval, že dôkazy predložené žalobkyňou preukazujú používanie napadnutej ochrannej známky pre podkategóriu reklamných, marketingových a propagačných služieb patriacich do triedy 35, pre ktoré bola táto ochranná známka zapísaná, a to pre „vysielanie reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“. V dôsledku toho zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia v rozsahu, v akom zrušilo napadnutú ochrannú známku pre tieto služby, a zamietol návrh na zrušenie vo vzťahu k nim.

57 Odvolací senát naopak uviedol, že používanie napadnutej ochrannej známky nebolo preukázané pre iné podkategórie reklamných, marketingových a propagačných služieb zaradených do triedy 35. Odvolací senát uviedol, že na jednej strane nedošlo k poskytovaniu reklamných služieb klientom (bod 41 napadnutého rozhodnutia) a na druhej strane že používanie napadnutej známky na reklamných plagátoch tretích strán znamenalo, že reláciu zobrazenú na týchto plagátoch je možné sledovať na televíznom kanáli skupiny, do ktorej žalobkyňa patrí, ale neznamenalo, že toto označenie sa používalo na účely poskytovania reklamných, marketingových a propagačných služieb (bod 42 napadnutého rozhodnutia).

58 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, keď dospel k záveru, že nepreukázala riadne používanie napadnutej ochrannej známky pre iné reklamné, marketingové a propagačné služby patriace do triedy 35 než pre „vysielanie reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“. Žalobkyňa tvrdí, že služby poskytované inzerentom týkajúce sa televíznej reklamy zahŕňajú tvorbu reklamných stratégií a tvorbu reklám

s cieľom ich vysielania na jednom z televíznych kanálov skupiny, ktorej je súčasťou, pričom odkázala najmä na činnosti Ad Alliance (predtým IP Deutschland), spoločnosti vystupujúcej ako „marketingová spoločnosť“ a sprostredkovateľ reklamy uvedenej skupiny.

59 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nezohľadnil fungovanie trhu televíznej reklamy, a to tým, že nevzal do úvahy osobitosti reklamných služieb, najmä v televízii, spojené so zásahom sprostredkovateľov reklamy, akým je Ad Alliance, a tým, že sa domnieval, že reklamné služby boli poskytované výlučne reklamnými agentúrami.

60 EUIPO tvrdí, že dôkazy, na ktoré odkazuje žalobkyňa, sa týkajú používania napadnutej ochrannej známky pre služby „vysielani[a] a prenos[u] televíznych programov“ zahrnuté do triedy 38 a „vysielani[a] reklám v televízii, rozhlase a elektronických médiách“ zahrnuté do triedy 35. V každom prípade tieto dôkazy, najmä dokumenty odkazujúce na Ad Alliance a IP Deutschland, nepreukazujú, že by reklamné služby boli poskytnuté tretím osobám.

61 Vedľajšia účastníčka konania tvrdí, že žalobkyňa neposkytuje reklamné služby, ale obmedzuje sa len na poskytovanie svojich televíznych a rozhlasových kanálov, prostredníctvom ktorých inzerenti vysielajú svoje reklamy, čo patrí medzi služby uvedené v triede 38. Reklamné služby spočívajú v produkcii reklamných spotov, rozvoji reklamných stratégií a poskytovaní reklamných priestorov, alebo reklamného času. Tieto služby, ktoré spadajú do bežnej činnosti reklamných agentúr, však žalobkyňa neposkytuje. Predložené dôkazy sa týkajú nanajvýš reklamy uskutočnenej vo vlastnom záujme, a to na účely prilákania zákazníkov pre služby vysielania reklamy poskytované žalobkyňou.

62 V tejto súvislosti treba na úvod po prvé pripomenúť, ako to v podstate urobilo zrušovacie oddelenie na strane 34 svojho rozhodnutia a odvolací senát v bode 31 napadnutého rozhodnutia, že používanie dotknutej ochrannej známky spoločnosťou, ktorá je hospodársky prepojená s majiteľom tejto ochrannej známky, sa považuje za používanie uvedenej ochrannej známky so súhlasom jej majiteľa, a treba ho teda považovať za používanie samotným majiteľom v súlade s článkom 18 ods. 2 nariadenia 2017/1001 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2015, Now Wireless/ÚHVT – Starbucks (HK) (now), T-278/13, neuverejnený, EU:T:2015:57, bod 38].

63 V prejednávanej veci preto treba považovať používanie napadnutej ochrannej známky spoločnosťami zo skupiny, do ktorej patrí aj žalobkyňa, ako je Ad Alliance, za používanie so súhlasom žalobkyne, a teda za používanie ňou samou. Dôkazy týkajúce sa prípadného používania napadnutej ochrannej známky týmito spoločnosťami musia byť teda na účely posúdenia riadneho používania tejto ochrannej známky zohľadnené.

64 Po druhé podľa judikatúry sa „reklamné, marketingové a propagačné služby“ zahrnuté do triedy 35 v podstate týkajú špecializovanej poradenskej a podpornej činnosti pre podniky, ktoré sa snažia propagovať a rozvíjať svoje výrobky alebo služby. Preto zahŕňajú služby, ktorých cieľom je podpora tretích podnikov a pomoc pri zlepšovaní ich činností prostredníctvom zvýšenia ich viditeľnosti alebo získania vyšších príjmov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. júna 2016, Staywell Hospitality Group/EUIPO – Sheraton International IP (PARK REGIS) a Sheraton International IP/EUIPO – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS), T-510/14 a T-536/14, neuverejnený, EU:T:2016:333, bod 54, a z 31. januára 2024, ECE Group/EUIPO – ECE Piknik Ürünleri Plastik ve Kömür Üretim Ithalat Ihracat (ECE QUALITY OF LIFE), T-581/22, neuverejnený, EU:T:2024:47, bod 45].

65 Aby bolo používanie služby preukázané, musí byť táto služba ponúknutá tretím osobám a vo všeobecnosti musí zahŕňať ekonomické protiplnenie [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 30. septembra 2016, Alpex Pharma/EUIPO – Astex Pharmaceuticals (ASTEX), T-355/15, neuverejnený, EU:T:2016:591, body 37 a 38, a zo 7. decembra 2022, Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (Fohlenelf), T-747/21, neuverejnený, EU:T:2022:773, bod 90].

66 Treba preto preskúmať, či dôkazy predložené žalobkyňou v priebehu správneho konania, týkajúce sa najmä činností spoločností skupiny, ktorej je súčasťou a do ktorej patrí Ad Alliance, preukazujú – ako tvrdí žalobkyňa – používanie napadnutej ochrannej známky pre iné reklamné, propagačné a marketingové služby patriace do triedy 35, pre ktoré bola zapísaná, ako služby vysielania reklám.

67 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že reklamné služby, ktoré sú poskytované pod napadnutou ochrannou známkou, najmä spoločnosťou Ad Alliance, pozostávajú z poradenských služieb, komunikačných služieb, ako aj z tvorby a realizácie reklám.

68 S odkazom na tvrdenia a dôkazy predložené predovšetkým spoločne s vyjadreniami z 27. augusta 2021 (pozri bod 5 vyššie) a z 15. marca 2023 (pozri bod 8 vyššie) v priebehu správneho konania žalobkyňa uvádza, že Ad Alliance poskytuje v rámci reklamných, propagačných a marketingových služieb zaradených do triedy 35 najmä služby týkajúce sa ziskovosti reklamného nosiča alebo reklamnej kampane, poradenské služby zamerané na identifikáciu televíznych relácií, s ktorými by reklamy mohli byť spojené, ako aj služby týkajúce sa návrhu reklám, najmä pokiaľ ide o televízne reklamy („návrhy na mieru“). Takéto služby sú porovnateľné s činnosťou „bežnej“ reklamnej agentúry.

69 V tejto súvislosti treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo uviedol odvolací senát v napadnutom rozhodnutí, dôkazy predložené žalobkyňou počas správneho konania preukazujú, že skupina, do ktorej patrí, poskytovala počas relevantného obdobia tretím osobám za odplatu iné reklamné, propagačné a marketingové služby patriace do triedy 35, než je vysielanie reklám, a to prostredníctvom spoločností skupiny, najmä Ad Alliance.

70 Po prvé totiž žalobkyňa preukázala, že spoločnosti skupiny, do ktorej patrí, poskytli inzerentom služby týkajúce sa tvorby a realizácie najmä televíznych reklám.

71 V tejto súvislosti predložila „prezentácie zaslané inzerentom“ (pozri najmä prílohy 90 až 94 vyjadrenia z 27. augusta 2021), ktoré obsahujú napadnutú ochrannú známku v podobe, v akej bola zapísaná, alebo v iných podobách, ktoré však nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť, a ktoré obsahujú ponuky služieb týkajúcich sa špecializovanej reklamy („Special Creations“ alebo „Special Ads“). Takéto špecializované reklamy sa vysielajú počas televízneho vysielania cez obraz prebiehajúcej relácie a môžu pozostávať okrem iného z horizontálneho alebo vertikálneho pruhu („cut in“), z reklamy zobrazenej vo veľkom formáte ako individuálne navrhnutý rámček, z reklamy umiestnenej bez oddeľovača počas prebiehajúceho programu („framesplit“ alebo „programmesplit“) alebo z reklamy, ktorá sa pohybuje po obrazovke („skyscraper“).

72 Jedna z foriem špecializovanej reklamy, ponúkaná v predmetných ponukách, mohla byť žalobkyňou navrhnutá aj tak, že vyzdvihovala produkt inzerenta pomocou konceptu spojeného s úspešnou televíznou reláciou vysielanou na kanáli skupiny RTL, napríklad produkt „odmenený“ tzv. „zlatým bzučiakom“ (pozri najmä prílohy 92 a 93 vyjadrenia z 27. augusta 2021).

73 Táto forma špecializovanej reklamy, navrhnutá s cieľom umožniť inzerentovi priamo profitovať z úspechu televíznej relácie, zahŕňa tvorivý príspevok pri návrhu reklamy, ktorý je špecifický pre relácie vysielané skupinou, do ktorej žalobkyňa patrí.

74 Z dokumentu s názvom „Podmienky rezervácie Special Ads“ (pozri prílohu 90 vyjadrenia z 27. augusta 2021) okrem toho vyplýva, že „náklady na výrobu [‚Special Ads‘ alebo ‚Special Creations‘] sú fakturované osobitne marketingovým oddelením skupiny RTL“, čo potvrdzuje, že takéto špecializované reklamy nie sú ponúkané ako vysielanie reklamného obsahu, ale predstavujú doplnkovú službu k tomuto vysielaniu.

75 V rámci vyjadrenia z 15. marca 2023 žalobkyňa predložila aj reklamné spoty z rokov 2020 a 2021 zamerané na propagáciu výrobkov inzerentov, v ktorých bola napadnutá ochranná známka používaná ako prvok reklamného obsahu. Reklama predložená žalobkyňou spočívala napríklad v priblížení (zoom-in) písmen napadnutej ochrannej známky až do takej miery, že odhalila, že pozadie veľkého písmena „T“, tvoriaceho túto ochrannú známku, bolo samo osebe „zložené“ zo znásobenia výrobku, ktorý bol predmetom reklamy.

76 Poskytovanie iných reklamných, marketingových a propagačných služieb, než je vysielanie reklám pre inzerentov pod napadnutou ochrannou známkou, je podporené aj inými predloženými dôkazmi, najmä dokumentom nazvaným „Všeobecné podmienky predaja“ alebo technickými špecifikáciami pripojenými k ponukám poskytovaných služieb (pozri najmä prílohy 111 a 134 vyjadrenia z 27. augusta 2021), z ktorých vyplýva, že oddelenia mediálnej produkcie skupiny, do ktorej žalobkyňa patrí, sprevádzajú inzerentov pri návrhu a výrobe reklamného materiálu, vrátane zvukových a audiovizuálnych reklamných spotov.

77 Takéto služby zahŕňajú pri navrhovaní reklám tvorivý príspevok zo strany spoločností skupiny, do ktorej žalobkyňa patrí. V dôsledku toho sa na rozdiel od toho, čo uviedol odvolací senát, tieto služby neobmedzujú na obyčajné vysielanie reklamného obsahu vytvoreného treťou osobou.

78 Po druhé z predložených dôkazov tiež vyplýva (pozri najmä prílohy 92 až 94 vyjadrenia z 27. augusta 2021), že žalobkyňa ponúkala inzerentom svoje služby v oblasti rozvoja reklamných stratégií v médiách, ktoré jej patria, pričom im ponúkla možnosť zúčastniť sa reklamných činností vytvorených skupinou, do ktorej žalobkyňa patrí, ako je sponzorstvo v súvislosti so špecifickými televíznymi reláciami alebo umiestňovanie produktov v týchto reláciách.

79 Po tretie na účely preukázania používania napadnutej ochrannej známky pre reklamné, marketingové a propagačné služby žalobkyňa tiež správne odkazuje na svoje činnosti v oblasti poradenstva, zamerané na identifikáciu televíznych relácií, s ktorými by reklamy mohli byť spojené. Tieto činnosti totiž môžu prispieť k účinnosti reklamnej stratégie inzerenta a zaručiť ochranu jeho ochrannej známky pred negatívnymi dôsledkami, ktoré by vyplynuli z jej spojenia s nežiaducim obsahom (brand safety). Skupina, do ktorej patrí žalobkyňa, teda navrhuje „reklamné prostredie“ takým spôsobom, že inzerentovi ponúka vyššiu atraktívnosť, a tým prispieva k ziskovosti ponúkaného reklamného nosiča.

80 Dôkazy predložené žalobkyňou napokon preukazujú, že spoločnosti skupiny, do ktorej patrí žalobkyňa, ako napríklad Ad Alliance, poskytovali poradenské služby týkajúce sa komercializácie televíznej reklamy predovšetkým prostredníctvom využitia údajov týkajúcich sa trhu s televíznou reklamou zhromaždených žalobkyňou, a to najmä s cieľom prispôsobiť reklamnú stratégiu rôznym cieľovým odvetviam alebo rôznym cieľovým skupinám.

81 Takéto služby patria medzi špecializované poradenské a podporné služby pre podniky, ktoré sa snažia propagovať svoje produkty a služby a rozvíjať svoje reklamné stratégie, a ich cieľom je pomôcť týmto podnikom zlepšiť ich činnosti prostredníctvom zvýšenia viditeľnosti alebo získaním lepšej návratnosti investícií do reklamy, v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 64 vyššie.

82 Z bodov 70 až 81 vyššie vyplýva, že na rozdiel od toho, čo uviedol odvolací senát, dôkazy predložené žalobkyňou preukazujú – a to aj bez zohľadnenia dôkazov predložených spoločne s vyjadrením z 15. septembra 2023, ktoré odvolací senát vylúčil zo svojho preskúmania (pozri bod 42 vyššie) –, že skupina, do ktorej patrí žalobkyňa, poskytovala tretím osobám pod napadnutou ochrannou známkou a počas relevantného obdobia reklamné, propagačné a marketingové služby, ktoré sa neobmedzovali len na vysielanie reklám, ale ich cieľom bolo aktívne prispieť k rozvoju reklamnej stratégie uvedených tretích osôb, a to vzhľadom na vedomosti, ktorými disponovali spoločnosti skupiny, do ktorej žalobkyňa patrí, pokiaľ ide o fungovanie reklamného sektora v médiách.

83 V tejto súvislosti treba ešte uviesť, že z dôkazov predložených žalobkyňou v rámci správneho konania vyplýva, že ročný obrat skupiny, do ktorej patrí, pochádzajúci z televíznej reklamy dosahoval počas relevantného obdobia niekoľko miliárd eur a že táto skupina mala významné podiely na reklamnom trhu v rôznych členských štátoch Únie, najmä v Nemecku. Keďže žalobkyňa preukázala, že používala napadnutú ochrannú známku i pre iné reklamné, propagačné a marketingové služby, než je vysielanie reklám, časť týchto príjmov a týchto podielov na trhu musí byť považovaná za pochádzajúcu z poskytovania týchto služieb.

84 Vzhľadom na vyššie uvedené treba vyhovieť prvému žalobnému dôvodu, a teda zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky pre všetky predmetné služby patriace do triedy 35 sa zamieta.

O druhom a treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, pokiaľ ide o zrušenie napadnutej ochrannej známky pre tovary patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25 a 32 a služby patriace do tried 41 a 42

85 Odvolací senát rozhodol o zrušení napadnutej ochrannej známky pre iné tovary než „optické pamäťové disky“ patriace do triedy 9, ako aj pre tovary a služby patriace do tried 3, 16, 24, 25, 32, 41 a 42, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná. V tejto súvislosti uviedol, že žalobkyňa pre tieto výrobky a služby nepredložila dôkaz o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky navonok a že dobré meno tejto ochrannej známky, o ktoré sa opiera žalobkyňa, nie je v rámci tohto posúdenia relevantné. Podľa odvolacieho senátu totiž ochranná známka s dobrým menom môže byť, rovnako ako všetky ostatné ochranné známky Európskej únie, zrušená vo verejnom záujme z dôvodu jej nepoužívania. Podľa odvolacieho senátu rozsah ochrany takejto ochrannej známky s dobrým menom v prípade konfliktu s inými právami duševného vlastníctva nesúvisí s otázkou používania spôsobilého zabezpečiť zachovanie práv vyplývajúcich z takejto ochrannej známky, ktorá má dobré meno, pre tovary a služby, pre ktoré je zapísaná.

86 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 tým, že v rámci posúdenia dôkazov o riadnom používaní spornej ochrannej známky pre výrobky patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25 a 32 a pre služby patriace do tried 41 a 42 nezohľadnil výnimočné dobré

meno, ktoré v Únii má táto ochranná známka ako „mediálna ochranná známka“, takže táto ochranná známka musí mať širokú ochranu pri uplatňovaní pravidiel v oblasti zrušenia, a to vzhľadom na zásadu jednotnej povahy ochrannej známky Európskej únie.

87 Podľa žalobkyne totiž niektoré tovary a služby patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 a 42, ktorých verejnosť je rovnaká ako tá pre služby reklamy, televízneho vysielania a televíznej zábavy a ktorej je napadnutá ochranná známka veľmi známa, môžu profitovať z jej príťažlivosti. Keďže medzi týmito tovarmi a hlavnou činnosťou žalobkyne existuje priama „vecná“ alebo „mentálna“ súvislosť, používanie čo i len vzdialene podobného označenia pre takéto tovary alebo služby by spôsobilo vo vnímaní verejnosti zámenu, pokiaľ ide o prípadné obchodné väzby, čo by poškodilo hodnotu ochrannej známky RTL a viedlo k jej oslabeniu.

88 Žalobkyňa tvrdí, že za takýchto okolností článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 nevyžaduje dôkaz o používaní pre každý tovar a službu, pre ktoré je ochranná známka s dobrým menom zapísaná. Tvrdí, že „takéto používanie existuje, pokiaľ ide o tovary, vo vzťahu ku ktorým sa majiteľ ochrannej známky môže domáhať svojich práv v súvislosti s ochranou dobrého mena“.

89 EUIPO a vedľajšia účastníčka konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

90 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že žalobkyňa svojou argumentáciou v podstate tvrdí, že zásada, podľa ktorej na to, aby sa ochranná známka Európskej únie vyhla zrušeniu, musí byť jej používanie preukázané pre každý tovar a službu, pre ktoré je zapísaná, sa neuplatňuje, ak má napadnutá ochranná známka dobré meno pre iné tovary alebo služby.

91 Takáto argumentácia však naráža nielen na samotné znenie článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, ale aj na účel sledovaný týmto ustanovením, ako je vymedzený v odôvodnení 24 tohto nariadenia (pozri bod 28 vyššie). Normotvorca Únie totiž tým, že v článku 18 ods. 1 a článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 stanovil pravidlo pre zrušenie ochrannej známky Európskej únie z dôvodu jej nepoužívania počas päťročného obdobia, mal v úmysle podmieniť zachovanie práv spojených s ochrannou známkou Európskej únie jej riadnym používaním (rozsudok z 21. decembra 2016, Länsförsäkringar, C-654/15, EU:C:2016:998, bod 25).

92 Táto podmienka je odôvodnená úvahou, podľa ktorej by nebolo opodstatnené, aby nepoužívaná ochranná známka Európskej únie bránila hospodárskej súťaži, keďže obmedzuje škálu označení, ktoré si tretie osoby môžu zapísať ako ochranné známky, a keďže zbavuje konkurentov možnosti používať túto alebo podobnú ochrannú známku pri uvádzaní tovarov alebo služieb, ktoré sú zhodné alebo podobné s tými, na ktoré sa predmetná ochranná známka vzťahuje, na vnútorný trh. Nepoužívanie ochrannej známky Európskej únie by teda taktiež mohlo obmedziť voľný pohyb tovaru a slobodu poskytovania služieb (rozsudky z 19. decembra 2012, Leno Merken, C-149/11, EU:C:2012:816, bod 32, a z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 54).

93 *Ratio legis* požiadavky, podľa ktorej musí byť ochranná známka na to, aby bola chránená podľa práva Únie, riadne používaná, spočíva v skutočnosti, že zápis ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO sa nemôže stať strategickou a statickou úschovňou, ktorá neaktívnemu držiteľovi poskytuje právny monopol na neurčitý čas. Naopak, uvedený register by mal verne odrážať označenia, ktoré podniky skutočne používajú na trhu na odlíšenie svojich tovarov a služieb v hospodárskom živote [pozri rozsudok z 8. júna 2022, Muschaweck/EUIPO – Conze (UM), T-293/21, EU:T:2022:345, bod 48 a citovanú judikatúru].

94 Okrem toho súdy Únie už rozhodli, že ustanovenia týkajúce sa rozšírenej ochrany, ktorá je priznaná ochrannej známke Európskej únie, ktorá má v Únii dobré meno alebo je všeobecne známa, majú odlišný cieľ ako tie, ktoré vyžadujú dôkaz o riadnom používaní ochrannej známky Európskej únie, ktorý by mohol mať za následok zrušenie ochrannej známky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2012, Leno Merken, C-149/11, EU:C:2012:816, bod 53, a z 3. septembra 2015, Iron & Smith, C-125/14, EU:C:2015:539, bod 21). Zatiaľ čo článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001 sa týka podmienok rozšírenej ochrany nad rámec kategórií tovarov a služieb, pre ktoré bola ochranná známka Európskej únie zapísaná, pojem „riadne používanie“ označuje minimálnu požiadavku používania, ktorú musia spĺňať všetky ochranné známky, aby boli chránené. Z toho vyplýva, že ustanovenia týkajúce sa existencie riadneho používania ochrannej známky Európskej únie, a najmä kritériá vyplývajúce z judikatúry na účely preukázania tohto riadneho používania, sa odlišujú od ustanovení a kritérií týkajúcich sa dobrého mena takejto ochrannej známky v Únii. Tieto dva druhy ustanovení je preto potrebné vykladať autonómne [pozri rozsudok zo 4. októbra 2017, Intesa Sanpaolo/EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA), T-143/16, neuverejnený, EU:T:2017:687, bod 46 a citovanú judikatúru].

95 Preto aj za predpokladu, že napadnutá ochranná známka má v mediálnom sektore dobré meno v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001, táto okolnosť sama osebe neumožňuje preukázať existenciu riadneho používania tejto ochrannej známky pre predmetné tovary a služby patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 a 42.

96 Z jednotného charakteru ochrannej známky Európskej únie nemožno vyvodiť nijaký iný záver.

97 Podľa článku 1 ods. 2 nariadenia 2017/1001 v spojením s odôvodnením 4 tohto nariadenia sa totiž jednotný charakter ochrannej známky Európskej únie prejavuje výlučne v tom, že táto ochranná známka požíva jednotnú ochranu a má rovnaké účinky na celom území Únie.

98 Okrem toho sa žalobkyňa na účely výkladu hmotnoprávnych ustanovení nariadenia 2017/1001 nemôže účinne odvolávať na odôvodnenie 7 delegovaného nariadenia 2018/625, ktoré sa navyše týka len procesných pravidiel týkajúcich sa najmä konania vo veci zrušenia.

99 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že rozšírená ochrana napadnutej ochrannej známky s dobrým menom je nevyhnutná na umožnenie jej používania v rámci budúcich licenčných zmlúv vo vzťahu k tovarom a službám uvedeným v druhom a treťom žalobnom dôvode. Aj za predpokladu, že by toto tvrdenie muselo byť považované za odlišné od tvrdenia, na ktoré už bolo odpovedané v bodoch 90 až 98 vyššie, treba uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ako napríklad licenčnú zmluvu na používanie napadnutej ochrannej známky pre predmetné výrobky, podpísanú s treťou osobou, ktorá by mohla preukázať jednak skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v rámci licencií k ochrannej známke udelených tretím osobám počas relevantného obdobia a jednak rozsah takéhoto používania.

100 Žalobkyňa okrem toho odkazuje na správny spis a konkrétnejšie na niekoľko fotografií zápisníkov, plážových uterákov, podbradníkov pre dojčatá alebo plechoviek piva v tvare napadnutej ochrannej známky spolu s e-mailmi a faktúrami vystavenými spoločnosti RTL ako zákazníkovi podnikov, ktoré ich vyrábajú na jej žiadosť. Vzhľadom na neexistenciu iných dôkazov týkajúcich sa predaja týchto tovarov tretím osobám tieto fotografie nemôžu preukázať ani skutočné používanie napadnutej ochrannej známky navonok na účely vytvorenia obchodných odbytísk pre tovary patriace do tried 16, 24, 25 a 32, a *a fortiori* ani rozsah takéhoto používania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2016, Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT), T-431/15, neuverejnený, EU:T:2016:395, bod 55].

101 Odvolací senát teda správne potvrdil zrušenie napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o tovary a služby patriace do tried 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 a 42.

102 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba druhý a tretí žalobný dôvod zamietnuť.

O trovách

103 Podľa článku 134 ods. 1 a 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Ak však mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša vlastné trovy konania.

104 Keďže v prejednávanej veci mali všetci účastníci konania úspech len sčasti, je potrebné uložiť každému z nich povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 19. septembra 2023 (vec R 86/2023-2) sa mení v tom zmysle, že návrh na zrušenie sa zamieta pre všetky služby patriace do triedy 35 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis ochranných známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajúce tomuto opisu: „reklamné, marketingové a propagačné služby“.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **RTL Group Markenverwaltungs GmbH, EUIPO a pani Marcella Örtl znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. mája 2025.

Podpisy